

**AZ IGE FÉNYÉNEK
SUGARA
ARNOLD ÉS
JÓZSEF
ATYÁK
EMLÉKÉVÉNEK
KÜSZÖBÉN**

Missziós imaközösségek – Verbita baráti kör – Hírek a világmisszióból

Találkozás a missziós nővérekkel

A magyar verbita tartomány vezetősége a szlovákiai Nyitraiánkán augusztus 25-én találkozott a steyli missziós nővérek (Congregatio Servarum Spiritus Sancti, SSpS) generálisával és a női rend szlovák kongregációjának tartományi tanácsával. A régóta tervezett magyarországi letelepedésükről volt szó, hogy hazánkban is együtt dolgozzanak a verbita missziósokkal lelkipásztori és szociális területen. A találkozó eredményes volt. A generális anya szerint a magyar misszió megalapítása jó úton halad. Beszámolt arról, hogy egy nemrég örökfogadalmat tett indonéz SSpS nővér már megkapta Magyarországra missziós kiküldetését. A Steyli Missziós Nővérek rendjét az Isteni Ige Társaságához hasonlóan Szent Arnold Janssen alapította a XIX. század végén.

Városmisszió

Egy verbita testvér így összegezte tapasztalatait a szeptember 16. és 22. között megtartott budapesti városmisszióról: „A városmisszió megnyitásának napján, vasárnap Elly atya a Horváth Mihály téri templomban első misét celebrált, melyre mi is valamennyien elkísértük. Azt hiszem, hogy ez méltó nyitánya volt a hétnek a misszionáriusok részéről. A hét napjain kisebb csoportokban és egyénileg is részt vettünk a különböző megújulási mozgalmak bemutatkozásán, és az esti koncerteken is jelen voltunk, ahol számos fiatalal talákoztunk és beszélgettünk.

Két fontos fellépésünk volt a hét során: a Blaha Lujza téren és Budafokon, a Campona bevásárlóközpont előtt. Mindkét helyen közösségekben jelentünk meg, és többek között missziós hivatásunkról és munkánkról próbáltunk tanúságot tenni, melyet különböző nyelvek és kultúrák énekeivel igyekeztünk színeztetni. Ez a fellépés személyes és közösségi életünkre is jó hatással volt. A városmisszió jelmondata végigkísérte tevékenységünket (igehirdetést, tanúságtételt, személyes találkozásokat), hiszen Jézus az, aki „Reményt és jövőt ad nekünk.”

Új rendtársak érkeztek

Bang
testvér

Szeptember 29-én megérkezett a Ferihegyi repülőtérre két vietnami ideiglenes fogadalmas rendtestvér: *Bang* és *Long*, majd október 2-án a fülöp-szigeteki *Elmer*. Mindhárman nagyon kedvesek, segítőkészek és vidámak. Október 8-án már el is kezdték a Balassi Intézetben a magyar nyelv tanulását. Imádkozzunk értük, hogy mindig ilyen lelkesek maradjanak!

A generális atya, a magyar rendtartomány kérésére október 12-én *Pawel* lengyel testvért áthelyezte Lengyelországból hazánkba, és november 3-án, *Remi* testvér diakónusszentelésére meg is érkezett. Neki is Isten áldását kívánjuk új missziójához hazánkban.

Long
testvér

Elmer
testvér

Pál
testvér

Bartha Károly atya kilencvenöt éves

Kalifornia Santa Rosa nevű községében nagy ünnep volt néhány hete: a magyar származású *Bartha Károly* atya betöltötte életének 95. évét. Tartományfőnöke és római általános rendfőnökünk néhány évvel ezelőtt Károly atya 65. szerzetesi fogadalomtételének alkalmából, valamint később pedig gyémántmisés évfordulóján küldtek neki egy-egy szép levelet hálából mindazért, amit az egyházáért és az Isteni Ige Társaságáért tett Magyarországon, Japánban, majd az Egyesült Államokban. Károly atya 1935-ben kötelezte el magát a szerzetesi fogadalmakkal mint verbita misszionárius, majd egy héttel a II. világháború kitörése előtt szentelték pappá. 1942-ig a budatétényi Názáret Missziósház gazdasági vezetője volt, majd segített a kiskunfélegyházi Szent István Missziósház (verbita kisszeminarium) megalapításában. 1948-ban kapta meg missziós kinevezését Japánba, ahol a Nanzan Egyetem és az ottani szeminárium tanáraként segítette a japán növendékek és civil hallgatók képzését. 1966-tól az Egyesült Államokban képezte tovább magát, ahonnan egészségi állapotának romlása miatt sajnos nem térhetett vissza Japánba. Ezért először San Franciscóban, majd Santa Rosában folytatta áldozatos munkáját.

Isten áldását és további jó egészséget kívánunk Károly atyának, hogy még sokáig valódi példaképként álljon előttünk!

VILÁGPOSTA

A verbita missziós szerzetesek negyedéves hírlevele

E-mail: misszio@verbita.hu

Honlap: www.verbita.hu

Ingyenes, katolikus kiadvány,

fenntartása az olvasók önkéntes adományaiból történik. Isten fizesse meg a legkisebb adományt is!

Felelős kiadó: P. Juhos Ferenc svp tartományfőnök

Főszerkesztő: Szerdahelyi Csongor

Tördelés: Bukovszki Antal • Korrektor: Agonás Szonja

Rendi konzulens: Zabos Róbert svp

A szerkesztőség címe: 9730 Kőszeg, Park u. 1., tel.: 94/562-205

A szerzők gondolatai

nem feltétlenül tükrözik a szerkesztőség véleményét.

Nem kért kéziratot, fényképet nem küldünk vissza.

Nyomás: D-Plus Kft., 1037 Budapest, Csillaghegyi út 19-21.

Felelős vezető: Németh László ügyvezető

ISSN 1814-6163

Kapcsolatfelvétel a verbita missziókkal

P. BURBELA GERGELY SVD: 1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3-5.

Tel.: 06-1-424-5668 vagy 06-30-418-9196

ZABOS RÓBERT SVD testvér: 9730 Kőszeg, Park u. 1.

Tel.: 06-94-562-205

Adományok, miseszövetségi befizetések:

11600006-00000000-12713314 • Kérésre küldünk csekket, adóigazolást!

Adventi elhatározásaink sikeréért

Márton Áron püspök atya szavai jutnak eszembe, amelyek mélyen belém vésődtek egy adventi lelki nap alkalmával: „amilyen szegények vagyunk az anyagiakban, olyan gazdagok vagyunk a szeretetben”. Ha kicsit körülnézünk a környezetünkben, akkor elmondhatjuk magunkról, hogy nem vagyunk annyira szegények, főleg a II. világháború utáni évekhez képest nem, bár hazánkban is találkozunk nélkülöző emberekkel. Mégis a legtöbb családban az ételtől a számítógépig mindenünk megvan. Ezek az anyagiak.

Leginkább a jövőnk miatt aggódhatunk. A hivatásunk jövőjéről és az örök

életünkről szóló kérdések előtérbe lépnek. Felkiáltójel a közelgő karácsony, Jézus Krisztus születésének ünnepe.

Mit jelent ez a hívő embereknek, a misszió barátainak? A világnak szüksége van arra, hogy Krisztus szellemébe öltöztessük. Csakis akkor tudunk valamit tenni ennek érdekében, ha mi magunk is Krisztus szellemét öltjük magunkra. Minden kezdet optimizmust sugároz. Minden kezdetben ott szunnyad a remény sugara. Ha a kezdet sikerrel jár, ha a vállalkozás nyereséges, érthető, hogy a további munkánk teljesítése is érezhetően könnyebb, a siker tudata élénk lelkesedést vált ki. S ha van

némi siker-élményünk, megkönnyíti a munkával járó terhek elviselését is.

Kezdjük el azt, amit eddig elhanyagoltunk! Isten segítségével járjunk sikerrel adventi elhatározásainkban, hogy ne csak kívánjunk egymásnak boldog karácsonyi ünnepeket és boldog újévet, hanem „csináljunk” is!

Kegyelemteljes karácsonyt és boldog újesztendőt kíván és kér imáiban minden kedves olvasónknak:

Feri atya

Sajtóapostolok a verbitáknál

A Pápai Missziós Művek közreműködésével október 5. és 7. között a budatétényi lelkigyakorlatos házában tartották a plébániai lap- és honlapszerkesztők VI. Kárpát-medencei találkozóját. A mintegy ötven sajtóapostol ízelítőt kapott a misszió izgalmas világából a hazánkban szolgáló verbiták segítségével. A szerkesztők mélyebben megértették, mit is jelent, hogy a világegyház tagjai vagyunk, a szerzetesek pedig, akik jelen voltak a szakmai programokon, bevezetést kaptak a lapszerkesztés rejtelmeibe. A missziós munka része ugyanis a sajtótevékenység, és a sajtóapostolkodás elengedhetetlen feltétele a missziós lelkület és tájékozottság.

Börtönlevél Sopronkőhidáról

Szekeres János atya, fertőrákosi kánonok plébános, aki egyben a Sopronkőhidai Fegyház és Börtön lelkésze, augusztus 11-én töltötte be 75. életévét. Közel húsz éve esőben, szélben, hóban látogatja a börtön lakóit szinte majdnem minden áldott nap. Mindenkit ismer név szerint, személyválogatás nélkül meghallgatja az embereket, megfogja a kezünket, és mindig mindenkihez van egy-két kedves, vizsgálgató, megnyugtató mondata.

Nem a rabot látja bennünk, hanem a megtévedt bárányt, mert – mint tudjuk – Isten minden egyes megtévedt bárányt megkeres. János atya ruhával, cipővel és még megannyi mindennel segíti a szabadulókat, mert tudja, hogy nehéz dolgunk lesz a szabadulás után.

Van, mikor hajnali négy órakor kel az atyánk, mert nem mindenki elé jönnek szabadulásukkor, és olyankor Vendel bácsi (János atya jobb keze) kocsiba ül és megy János atyáért, és irány a börtön. János

atya hideg élelmet, kis uzsonnát hoz ki a szabadulóknak, megveszi nekik a vonatjegyet, elbúcsúznak a vonatnál.

János atya mindig kéri a szabadultat: „Kisfiam, aztán telefonálj, ha hazaérkeztél, hogy megnyugodjál!” Szóval ő a mi szeretetreméltó János atyánk, akinek oly

sokat köszönhetünk, aki oly sokat tesz és tett értünk.

Köszönjük, hogy itt van velünk, és ezúton is kívánunk neki áldott, békés, boldog karácsonyt.

A Sopronkőhidai Fegyház és Börtön római katolikus hívei nevében a négy ministráns:

Szűcs István Zsolt,
K. Attila, T. Árpád, M. Árpád

Missziós adományok

A Missziós Titkárság nemcsak missziós öntudatképző intézmény, hanem **segélyszervezet** is, mely lehetőséget kínál, ezzel együtt felelősséget vállal azért, hogy **segítsünk** azoknak a társadalom peremére szorult **embertársainknak**, akik általában csak egy-egy nehézségekről beszámoló híradórészlet témái. Sokaknak a mindennapi élelem megléte is ajándék. **Segíthetünk nekik**, hogy legalább szentestene **ne a megélhetési nehézségek kössék le figyelmüket.**

A legkisebb adományt is hálásan köszöni a verbita Missziós Titkárság: BURBELA GERGELY SVD atya és ZABOS RÓBERT SVD testvér,
9730 Kőszeg, Park u. 1., tel.: 06-94/562-205
(munkanapokon de. 9–11. óra között), új e-mail: misszio@verbita.hu
Számamlaszámunk: **11600006-00000000-12713314**

Kérésre tájékoztatást, csekket, adóigazolást küldünk!

Menjetek az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot...

Világmisszió Ünnepe – 2007

Fárasztó hét utáni szombat reggel. Budapest félálomban. Egy-egy 7-es busz érkezése jelzi, hogy ma is nap lesz... A ciszterci Szent Imre-templom mellékoltáránál pihenő, az „5 világréz missziós kiállítás” részét képező afrikai bivalymaszok még álmos

szemmel mustrálja földijeit. Ő sem számított arra, hogy kedves ismerősöket lát viszont, hazájától ilyen messzeségben. *Sebastian* és *Laurence*, a ghánai testvérek azonban most nem érnek rá vele foglalkozni.

Megkezdődtek az előkészületek. A verbita missziósokból és barátaikból álló mintegy húsztagú nemzetközi elitalakulat ezernyelvű megnyilvánulási első pillantásra zűrzavart mutattak, de végül különösebb fennakadás nélkül elkészült a mű. A templom bal oldalán a *II. János Pál* pápa huszonöt éves főpapságát megörökítő bélyeggyűjtemény épp úgy készen állt az ünneplők fogadására, mint a verbiták. Hamarosan megérkezett a gimnáziumba a süteményszállítmány, vagyis a konyha szempontjából hivatalosan is megkezdődött a 2007. évi Világmisszió Ünnepe.

Ezután már a templomi megnyitó sem váratott sokáig. *Gergely* atya ragadta magához a kezdeményezést és a mikrofont. Ő a nap eseményeinek bonyolítója (bár néha az esemény önmagától is meglehetősen bonyolult). A programok sokszínűsége már az elmúlt években hagyománnyá vált, ám a kifejezés esetünkben mindig többlettérmet is nyer, tekintve a programvezetők sokszínűségét.

A délelőtti folyamán tiszteletét tette *Entz Péter Boldizsár* ghánai konzul, aki felvázolta Ghána politikai, szociális és vallási helyzetét, majd egy lengyel rendtestvérünk, *Zok Joachim* atya tartott előadást „Ghána egy misszionárius szemével” címmel. Az Isteni Ige Társasága helyi kórusa indonéz, lengyel, angol és olykor magyar énekekkel is tarkította a nap palettáját. Délben a páter-hadtest megszállta a szentélyt. Szentmise keretében köszön-

tük meg Istennek, hogy olyan sok mindenben segít, és enged minket a misszióban tevékenykedni. Az ebéd is nagy érdeklődésre tartott számot.

A délutánt a Zala megyei lakásotthonos fiatalok zenés-verses fellépése nyitotta meg. *Hargitai Ernő* Indiában szerzett orvosi tapasztalatairól tartott előadást. Szeretne visszatérni, hogy tudásával tovább segíthessen a szegény betegeken. E szándék megvalósulását a jelenlevők a missziós táborokban készített tárgyak megvásárlásával és önkéntes adományokkal segítették. Ezer euróval járulhattunk hozzá olyan indiai gyermekek gyógyulásához, akiknek családja saját erejéből nem lenne képes kifizetni a húsz-hatvan euróba kerülő műtéti költségeket. Később *Sebastian* és *Lawrence*, a lengyel és a szlovák missziós nővérekkel kiegészülve (akik, reményeink szerint, a közeljövőben megkezdik hazánkban

is missziós tevékenységüket), mutattak be néhány gyöngyszemet a ghánai zenei kultúrából. Majd a misszió és az orvostudomány kapcsolatának egy újabb lehetőségéről, a szenvedélybetegekkel való foglalkozásról beszélt *Magyar Balázs* addiktológus.

A missziós rózsafüzér után az indiai *Sebastian* atya celebrálta a plébániai szentmisét, missziós áldást is kaptunk *Fransis* atyától, és a nap lezárásaként a gimnáziumi padok is visszakerültek rendeltetési helyükre (ezért minden önkéntes pad- és székhordónak köszönjük a segítséget).

Közben beesteledett, a sütik is jobblétre szenderültek. Csak az egy szem bivalymaszok merengett továbbra a mellékoltárnál üldögélve, hogy milyen szép is a Világmisszió Ünnepe, ahol az ember találkozhat régi ismerőseivel, új ismeretségeket szerezhet, és lehetőségünk van együtt ünnepelni, és hát van is mit, mert méltó a munkás a maga bérére...

Ádám Miklós, Hajdu János,
Tálos János, András Zoltán SVD novíciusok

... SOKSZÍNŰ VILÁGEGYHÁZ ... SOKSZÍNŰ VILÁGEGYHÁZ ... SOKSZÍNŰ VILÁGEGYHÁZ ...

■ **NÉMETORSZÁG: ISZLÁM ELŐRETÖRÉS.** Muzulmánok mecsetek százait építik szer- te Nyugat-Európában, s közben keresz- tény templomokat zárnak be mindenfelé, a hívek létszámának csökkenése miatt. A Rajna menti Mannheim városában Né- metország legnagyobb mecsetének csillo-

gó minarete beárnyékolja a város hajdan legelevenebb katolikus templomát, tanú- sítva a muzulmánok új önbizalmát. Évek- kel ezelőtt az Isteni Megváltó Nővérei szerzetesrend 180 nővére mindenhol jelen volt a városban. Mára nyolcan maradtak. Hétvégeként 150 római katolikus vesz részt szentmisén, míg háromezer muzul- mán tolong a Yavuz-Sultan-Selim mecset- ben. Azóta, hogy 1995-ben megnyílt a mecset, muzulmán üzletek és ifjúsági cen- rumok mágnesként vonzzák a muzulmán közösséget. Európa leggyorsabban növekvő vallási közössége megerősítette nyilvános jelenlétét a föld alatt és hátsó udva- rokban töltött évtizedek után, megváltoz- tatva a városoknak nem csak az építészeti arculatát, de társadalmi szerkezetét is. „A muzulmánok előjöttek, és láthatóvá vál- tak” – mondja Klaus Leggewie, a giesseni egyetem politológusa, aki tanulmányt írt a németországi mecsetépítéssel fejlődésé- ről. „A reprezentatív mecsetek építésének üzenete: része vagyunk Németországnak; itt vagyunk, és itt is maradunk.” A nagy mecsetépítkezések heves ellenállásba üt- köznek, mert sokan attól félnek, hogy a terrorizmus táptalajaként fognak működni. (www.cbsnews.com nyomán)

■ **KINSHASA: „AZT SZERETNÉM, HA AZ UTCAGYEREKEKRE ÚJ, ELFOGULATLANABB MÓDON TEKINTENÉNEK”.** Az ENSZ kongói békefenntartó missziójának gyermekvé-

delmi csoportja szemináriumot szervezett Kinshasában, a Szent Család-plébánián. A résztvevők közt voltak rendőrparancsno- kok, önkormányzati vezetők, a nőszerve- zetek és az egyházak képviselői. *Domi- nique Bulamatar*, Kinshasa katolikus segédpüspöke szerint az utcagyerekek problémáját új módon kellene a hatóságoknak megközelíteni. Párbeszédet kellene foly-

tatni az utcagyerekek szüleivel, és maguk- kal, az utcán élő gyerekekkel is. „Azt szeretném, ha ezekre a gyerekekre előíté- letektől mentesen tekintenének, és erő- szakmentes eszközökkel próbálnánk segí- teni rajtuk.” (www.monuc.org)

■ **KÍNA: A PEKINGI SZÉKESEGYHÁZAT TÖMEGEK LÁTOGATJÁK.** A vasárnap reggeli misén a templom telve van hívekkel. Akik nem tudják bepréselni magukat, a kinti padokon ülnek. Nincs hivatalos kapcsolat Kína és a Vatikán között, de ez nemigen zavarja a pekingi Szeplőtelen Fogantatás- székesegyház híveit. Az 1605-ben a jezsui- ta *Matteo Ricci* által alapított tekintélyes katedrális a széktemploma a közelmúltban kinevezett *Joseph Li San* pekingi püspök- nek. *Joseph atya*, akinek kinevezését a Va- tikan is jóváhagyta, Kína egyik legna- gyobb egyházmegyéjét irányítja. A kated- rális melletti irodában *Ju Sukin* nővér el- mondta a BBC-nek, hogy a katolikus egy- házköztségben élénk gyülekezeti élet foly- lyik. Bár mostanában úgy látszik, hogy a pénz az új isten Kínában, mégis sokan vannak, akik a lelki megújulást a katolikus egyházban keresik – jelentette ki a nővér. (news.bbc.co.uk)

■ **MIANMAR: KATOLIKUSOK A TÜNTE- TŐK KÖZÖTT.** Sok katolikus diák és né- hány pap is részt vett a Mianmarban (régi nevén Burma) hatalmon lévő katonai jun-

ta elleni tö- megűntetése- sen. Mian- mar püspökei nemrégiben nyilat- kozatot tettek közzé, melyben felszólítják az ország 600 ezer katolikusát, hogy imádkozzanak Burma népéért és a nemze- ti megbékélésért. Az üzenetben arra kéri a papokat, hogy ne vegyenek részt közvet- lenül a tüntetéseken, hanem figyelmeztet- sék az embereket, hogy minden erejükkel az ország javán munkálkodjanak. Katoli- kus középiskolás diákok és egyetemisták is felvonultak a néppel. Néhány pap is fel- kereste a tüntető buddhista szerzeteseket, hogy támogatásukról biztosítsák őket. „A burmai egyház történelme mártírok törté- nete – mondta egy hívő. – Nem félünk életünket kockáztatni az országért.” Az emberek elszántak, különösen a tarthatat- lan gazdasági helyzet miatt.

(www.asianews.it)

■ **NIGÉRIA: EURÓPÁNAK ABBA KELLENE HAGYNI A KORRUPT POLITIKUSOK TÁMOGA- TÁSÁT.** A dél-nigériai Enugu város katolikus szemináriumának rektora, *Ukoro Theophi- lus Igwe* arra kéri Európát, hogy állítsa le a korrupt afrikai politikusok támogatását. Az afrikaiak nagyon csalódottak – nyilatkozta –, hogy az európai országok olyan diktató- rokat támogatnak, akik kifosztották, tönk- retették országaikat. Felszólította Európát, hogy úgy segítsék Afrikát, hogy „az ilyen politikusoktól megtagadják a hozzáférést a

bankszámlákhoz, a menedékjoghhoz és min- den egyéb támogatáshoz.” Az Enuguban működő nigériai nemzeti szemináriumban jelenleg 673 fiatal ember készül a papságra. Képzésük során különös hangsúlyt fektet- nek arra, hogyan kell az elméleti tudást a társadalom életben hasznosítani. (members4.boardhost.com)

Európai keresztény Indiában

Az Egyház számára mindig kihívás volt a krisztusi nagy missziós parancs teljesítése: „Menjete el az egész világra, és tegyétek tanítványommá mind a népeket!” A harmadik évezred elején elmondhatjuk, hogy ezt a kérést még nem sikerült teljes mértékben megvalósítani. Európa, ahonnan sokszor elindultak a nagy missziós utak, úgy tűnik, eltávolodik keresztény gyökereitől. Más földrészek viszont erőteljes fejlődést mutatnak.

India viszonylag kevésbé ismert az európai ember előtt, annak ellenére, hogy a világon minden nyolcadik ember indiai. Az indiai vallások közül kiemelkedik a hinduizmus, a buddhizmus, és léteznek még törzsi vallások is. Az egymilliárd főt számláló Indiá-

ban a muzulmánok már a X. századtól jelen vannak, és napjainkban nagy mértékben terjeszkednek, az ország lakosságának tizenhárom százalékát alkotva.

A hagyomány szerint az evangéliumot Szent Tamás apostol vitte Kr. u. 52-ben India dél-nyugati partjaira, de a kereszténység szinte eltörlődött a nagyobb vallások mellett. A húszmillió katolikus hívó az ország lakosságának mindössze két százaléka, mégis hivatásának érzi, hogy Isten igéjét, Krisztus evangéliumát terjessze az Indiában élő, különféle más vallást képviselők számára is. Az indiai katolikus egyház jelenleg megközelítőleg 20 millió hívőt számlál. A 201 püspök mellett 14 000 egyházmegye és 13 500 szerzetes pap működik. Ezen kívül még 4300 szerzetes testvér van, és 90 000 szerzetesnővér. A 157 egyházmegyéből 127 latin, 25 szír-malabár és 5 szír-malankár rítusú.

Az európai embernek nehéz hozzászokni az itteni hőséghez. A közlekedés is meghökkentő. Taxik, riksák, teherautók és egyéb személygépkocsik hömpölyögnek végig a városon. Mindenki siet, furakszik, első akar lenni. A város legforgalmasabb helyein találkozhatunk kecskékkal, tehenekkel, bikákkal, de ez csak a külföldinek meglepő.

Az élet az utcán zajlik. Mindenki csinál valamit. Árut szállítanak, javítanak, eladnak. A többmillió városokban a szegénység és gazdagság egyszerre van jelen. A luxusépületek mögött a külvárosban az emberi nyomorúság különböző megnyilvánulásai találkozhatnak. Családok ezrei élnek kisebb-nagyobb barakkokban, asszonyok az utcán főznek, gyerekek szaladgálnak a porban, vagy egyszerűen csak guggolnak egymás mellett, és szemlélik a forgatagot. Sokan a fejükön szállítják az árut. A több ezer éves kasztrendszer mind a mai napig jellemzi Indiát. Gandhi erőszakmentes mozgalmának 1947-ben sikerült a függetlenséget kivív-

nia, de az emberi egyenlőséget még nem sikerült mindenki számára elérni.

Az utcán különböző üdítőket, gyümölcsöket árulnak, melyek a nagy melegben elviselhetőbbé teszik az életet. Különleges szenvedély errefelé a bétellevelbe helyezett indiai fűszerek rágszálása.

Az európaiktól eltérő életmódon kívül azonnal észrevehető az indiai ember mély belső nyugalma, amely egész magatartásán és tekintetén tükröződik. Mi a nyugalom titka? India titka a vallás, a természetfölöttivel való együttélés. Mivel az indiaiak sokan vannak, megtanultak egymás mellett élni és a természetet tisztelni. Az európai felvilágosodás és szekularizáció itt kevésbé érvényesült.

Az összetett indiai társadalomban azonban nemcsak a vallás, hanem a tudás fellegvárai is megvannak. A Mumbai (a régi Bombay) Egyetem világhírű tudósai nemzetközi konferenciákon mutatják meg szaktudásukat, és ez igazán lenyűgöző az európaiak számára. A keresztények, és kifejezetten a katolikusok nagyon sok kiváló és népszerű oktatási intézménnyel rendelkeznek, melyeket egyaránt látogatnak hinduk, muzulmánok, keresztények.

A Mumbai Egyetemen a német tánszék keretében hirdették meg „A kultúrák átadása” elnevezésű konferenciát. Meglepettem azon a precíz nyelvi és tárgyi tudáson, amelyet az indiai professzorok, nők és férfiak felmutattak. Másik élményem a Mária Szíve Leányai Társaság mumbai főiskoláján a szociális munkás szak megismerése volt. Oktatási tevékenységükkel már negyven éve segítik az indiai társadalmat.

Pune városában India első teológusnője, *Rekha Chennattu* nővér kalauzolt, aki a biblikus tudományok professzora. Rómában a Biblikus Intézetben tanult, és 2005-ben a Washingtoni Katolikus Egyetemen doktorált. Nemcsak a közösségéhez, a Mennybe Felvett Szűz Mária szerzetesnőihez vitt el, hanem „munkahelyére” is, a punei Jnana-Deepa Vidyapeeth Filozófiai és Vallástudományi Katolikus Pápai Intézetbe. 1986-ban a Szentatya itt tartott szentmisét, és Teréz anya is többször járt az intézetben. Nekem is lehetőségem volt indiai kispapok előtt a magyar katolikus egyház múltjáról és jelenéről beszélni.

Verbita ház
Indiában

Hindu
táncsoport
a mumbai
egyetemen

Egy európai keresztény számára maradandó élményt ad az Indiával, annak vallásosságával és kultúrájával való találkozás. Ami mégis a legnagyobb hatást tette rám, az az egyszerű, de mély humanizmus, mely az indiaiakból árad. Jóleső érzés volt az is, hogy Szent Erzsébet évében Indiában is találkoztam az Árpád-házi szent jelenlétével. Emlékét egy mumbai kórházban lévő Szent Erzsébet-kép, és az Indiához közeli Srí Lankán a magyar Karitás az által átadott Szent Erzsébet Kollégium is őrzi.

Kránitz Mihály

Akit az Úr kiválasztott

nem Remi testvérünk, akivel együtt tanulunk, együtt dolgozunk, kirándulunk és sportolunk. Akit valaha valamilyen oknál fogva az Úr kiválasztott, hogy jobb kezeként dolgozzon.

Ettől volt ez a szentelés is egészen egyedi és személyes. Mindannyiunk számára kicsit mást mondott, egy dologban mégis mind megegyezhetünk: Isten, mint mindig, most is jó érzékkel választotta ki a neki megfelelő embert.

Veres András püspök atya bölcs, kedves és békét sugárzó szentbeszéde személyesen Remihez szólt. Mégis mindenki, aki részese volt az ünnepi liturgiának, magáénak érezhette keresztény életének mindennapi örömeiben és kihívásaiban.

Ugyanúgy, mint más alkalmakkor, az egyetemes egyház most is képviselte magát a szentmisén: az indonéz nyelvű énekek Remi testvér hazáját, kultúráját és családját varázsolták jelenlévővé; de az indiai alleluja, az áldozás után következő ghánai, vietnámi és fülöp-szigeteki dalok sem hiányozhattak a verbita repertoárból.

A vacsorához terített asztalnál folytatódtak az ünnepi pillanatok. *Siju* és *Lurdu* vezetésével vacsora után felidéződtek azok az évek, melyeket Remi Magyarországon töltött. Egy-két énekben felvillant a jövő is, amikor a kubai népet fogja szolgálni új missziós területén, mint szerzetes-misszionárius pap.

A diakónusi gyakorlathoz Isten áldását, kegyelmét kívánjuk Neked, Remi, minden verbita és barátaiak nevében!

Robi testvér

Sokszor gondolkodtam azon, hogy a háború előtt milyen lehetett a hangulat a Szent Imre Misszióházban, mikor fiatal növendékek töltötték meg a kápolnát, ebédelt és a mára már lakószobákká átalakított nagy hálókat. Ez a múltban való ábrándozás november első napjaiban egy kicsit valósággá vált, mintha ötven évvel visszarepültünk volna az időben. Szinte minden magyarországi verbita, akiknek szolgálati kötelességei megengedték, újra együtt készült a nagy ünnepre Kőszegen. A budatétényi örökfogadalmas rendtestvérek és növendékek kíséretében érkezett meg *Remi Putra Laka* testvérünk, akit november 3-án, szombaton diakónussá szentelt *Veres András* szombathelyi megyéspüspök atya.

A közös imádságokon és szentmiséken a rendtestvérek szinte teljesen megtöltötték a nemrég új köntösbe öltözött kápolnát. Egészen különleges élmény volt hallani, ahogyan mindenki vidám szívvel és teljes lényével bekapcsolódik az imádságba. Azt hiszem, hálát adhatunk Istennek, hogy a szentelési előkészületek már kezdenek rutinossá válni, mivel a közelmúltban több diakónus- és papszentelésre is készülhettünk.

Délután öt órakor családias hangulatban, barátok, rokonok társaságában kezdődött meg a szentelési szentmise. A már jól ismert liturgia minden egyes ünnepkor új tartalommal töltődik meg: nem csak egy szentelendő személy térdelt az oltár előtt, ha-

Érdekes karácsonyi népszokások

FRANCIAORSZÁG: Az éjféli mise után a halászok hallal teli kosarat helyeznek az oltár elé a kis Jézus iránti tiszteletük és szeretetük jeléül.

IZLAND: Egy legenda szerint tizenhárom kis manó minduntalan megrézfálta és bosszantotta az embereket, különösen a gyerekeket. Am amióta megjelent a Téliapó, a manócskák megszélidültek, és azóta ajándékokat készítenek a gyerekeknek. Ezért a gyerekek már december elején kiteszik a cipőiket az ablakokba. Ka-

rácsonykor megtalálják bennük az ajándékokat, de ha rosszak voltak, akkor csak krumplit kapnak.

KENYA: A templomokat különböző díszekkel ékesítik. Szalagokat, virágokat, léggömböket, zöld növényeket tűznek Isten házára. Az ünnepi vacsorát a szabadban készítik el, nyílt tűzön. A karácsony nagyon fontos ünnep. Ha tehetik, ilyenkor a család távol élő tagjai is hazautaznak.

LETORSZÁG: A helyi szokás szerint a Mikulás a szentestétől kezdve tizenkét napon keresztül minden este hoz valamilyen ajándékot a gyerekeknek.

LIBANON: Egy hónappal karácsony előtt különböző gabonamagvakat ültetnek el cserepekbe, és izgatottan várják, hogy a növények kibújjanak.

ÚJ-ZÉLAND: Nyár közepe van. A legtöbben ezen a napon ki-mennek a tengerpartra, vagy máshol piknikeznek a szabadban. A meleg időre való tekintettel az ünneplők általában hideg sonkát esznek, amit a felnőttek jégbe hűtött sörrel, a gyerekek üdítővel öblítenek le.

DÁNIA: A tejberizsbe egy mandulaszemet rejtenek, és aki megtalálja, az egy szerencsemalacot kap ajándékba.

Szappanos Mária Márta

Karácsony éjjelén

*Megnyílt az Ég!
Pehelyspórákban hullt a szeretet-fény,
Millió lámpa gyúlt
A sötétség titkos éjjelén.
Testet öltött s emberré lett
Az üdvöt sugárzó isteni lény,
S fehér gyolcsokban pibeg, mint halvány
Rózsaszírom: a Szűz kebelén.
S gyúlt millió lámpatűz a sötétség éjjelén
S a föld minden zugába betört a lámpa-fény.
Úgy lángol azóta s patakzik szertesét,
Hogy kétezer év sem olthatta el forró szív-tüzét.
E forró lávafényből
Harangot öntött a szeretet,
E harangzúgástól megittasult a föld,
A szikla megrepedt,
S meg-megkondul emberszívednek
Elrejtett zugában, halkán, csendesén,
S így szálldogál karácsony éjjelén
A béke s megszentelt szeretet.*

Az igazi ajándék

Jézus megkérdezi tanítványaitól Keresztelő Jánossal kapcsolatban: Miért mentek ki az emberek a pusztába? Széltől lengetett nádat akartak látni? (vö. Lk 7,24)

Mi is megkérdezhetjük magunktól: mikor karácsony estéjén felkeressük az istállót, miért megyünk oda? Mit szeretnénk látni? Meglátjuk-e az ajándékok mögött a gyermeket, akit valójában ünneplünk? A gyermeket, aki az igazi ajándék?

A gyermeket, aki az Isten.

Isten keresi az embert, mert szeretné, ha megismernék és megszeretnék őt. Ezért leszünk Isten barátai, ebben áll boldogságunk. Ő vágyik arra, hogy barátainak nevezhessen minket.

De minden barátság két fél kölcsönös viszonya. Az Ige – aki maga Jézus Krisztus – megtestesülésével már megtette az első lépést. Már zörgetett, és most is zörget szívünk ajtaján. Csak hagyjuk, hogy bennünk is megszülessen Ő, csak merjünk bizalommal válaszolni hívására. Így válik karácsony Isten és ember örök barátságának születésnapjává.

Az oldalpárt összeállították: Ádám Miklós, Hajdu János,
Tálos János, András Zoltán SVD novíciusok

Az ötvenezer írásjel országa

Vas megyében, falun születtem 1931-ben. 1956-ban mint papnövendéknek el kellett hagynom az országot több társammal együtt. Ausztriába kerültem, 1960-ban szenteltek pappá és akkor vállaltam a misszionáriusi feladatot is. Verbita szerzetesként Formozára (ma Tajvan) kaptam kinevezésemet, a Fu Jen Katolikus Egyetem francia tanszékének megalapítására. Ezután Párizsba, a Sorbonne-ra mentem, hogy a nyelvet tökéletesen elsajátítsam. Ezt elvégezve megkezdtem a munkát Taipeiben. Itt először meg kellett tanulnom kínaiul, majd a doktorátusom megszerzése érdekében Washington volt a következő állomás. 1975-ben telepedtem le végleg egyetemünkön, és a francia tanszék vezetője lettem. Bolyongásaim közben huszonnégy nyelvet sajátítottam el. Sok tanulmányt publikálok, verseket is írok több nyelven.

Első megérkezésemkor a paradús levegő fojtogatott, majd a nagy hőségben azt hittem, a vesém is kiszárad... Ám mindent meg lehet szokni. A Dunántúl nagyságú Tajvan mindössze 200 kilométerre van Kínától, s 22 millió ember lakja. A főváros, Taipei völgykatlanban terül el. Sokan beszélnek angolul, bár a hivatalos nyelv a mandarin. A szigetországnak 150 egyeteme és főiskolája van.

A szigetet már a III. században kínaiak lakták. Őket leigázva a hollandok voltak az urak a XVII. századig. 1662-ben foglalták vissza újra a kínaiak; királyságot alapítottak, ami a XIX. század végi kínai-japán háborúig állt fenn. A XX. században aztán többször is japán megszállás alá került Tajvan. A japánok építették ki a sziget infrastruktúráját. Ma már kisvasút visz fel a legmagasabb hegyre, az Alisanra is, ahonnan csodálatos kilátás nyílik a tájra. A látnivaló nem akármilyen, főleg cseresznyevirágzás idején. A kínai polgárháború után mintegy kétmillió ember menekült Tajvanra, Csang-Kai-sek vezetésével, így visszaállt a köztársasági államforma.

Tajvan neve magyarul körülbelül annyit jelent, mint „Kacsakaringós öböl”, Taipei jelentése pedig „Északi tribün”. A katolikus egyetem a főváros Hszincsuang nevű külvárosában fekszik. Több mint 20 ezer diák tanul itt.

Tajvan kultúrájában keveredik a kínai, a japán és az európai hatás. A lakosság 98 százaléka kínai anyanyelvű. Legtöbbjük buddhista vagy taoista, de a különböző keresztény egyházaknak is egyre több hívük van. Jellemző a hagyományos kínai népművészet: fametszet, bábjátékok, papírkivágás, lampionkészítés, stb. Fejlett a zeneművészet is.

Az oktatási költségeket nagyrészt az állam fedezi. Az itteni diploma megszerzése után egyre többen mennek külföldre második diplomáért. A városban igen szépek a gazdagon színezett, sárkányos buddhista templomok, ahol füstölőket vagy papírpénzt égetnek engesztelésül.

Ha a tereken sétálunk, feltűnnek a taj-csi gyakorlatokat végző emberek, az éppen csak tipegő babáktól a nagyszülőkéig. Az egyetemi oktatásra is úgy jönnek be a hallgatók, hogy előbb már elvégezték (szabad levegőn) a gyakorlatokat.

Taipei új büszkesége a 101 emeletes toronyház, ami jelenleg a világ legmagasabb épülete. Ha valaki megtekinti a várost, nem hagyhatja ki az esti, éjszakai piacokat sem. Ott többet lehet, mint csak vásárolni, mindenféle ételkülönlegesség közül is választhatnak az ingyencek. Persze nem minden felel meg az európai ízlésnek, gyomornak.

A tajvaniaknak sok jellegzetes ünnepük van, leghíresebb közülük a kínai Holdújév. Ez az első holdhónap első napja, amely általában februárra esik. Kimondhatatlanul látványos.

A szigeten sok a vulkanikus eredetű gyógyfürdő, különböző összetételű vizekkel. A földeken pedig feltűnően szépek a teaültetvények.

A kínai nyelv igen érdekes. Nagyon nehéz, fordultatos, dallamos. Fontos benne a hangsúly. Például a „má” szó első tónusa anyát jelent, második tónusban a „mi” kérdőszavunknak megfelelő „-e”, a harmadik tónus jelentése „ló”, a negyedik „összeszidni, lehordani”. El lehet képzelni, micsoda badarságokat mondhat az ember, ha nem kellően alkalmazza a hangsúlyokat. A tónus persze attól is függ, hogy milyen szavakkal kombinálja az ember.

Nemcsak a beszéd nehéz, hanem az írás is: ötvenezer írásjel van. A diplomával rendelkező ember körülbelül 6 ezret ismer és használ. A megértéshez, olvasáshoz már 900 jel is elég, ebből 10-15 ezer szót lehet összeállítani.

Ma már a földrengést, a tájfunnt előre tudják jelezni, mégis sok meglepetést képesek okozni szeszélyességükkel. (Valószínűleg e szeszélyességük és kiszámíthatatlanságuk miatt kapnak női keresztnevet!)

P. Zsoldos Imre SVD (Taipei)

Az isteni irgalmasság üzenete valódi missziós üzenet

„Éljen Jézus szíve az emberek szívében...” – imádkozta nap mint nap Szent Arnold Janssen, a verbita rend alapítója.

Ezt Szent Fausztina Kowalska nővér más szavakkal így fogalmazta meg: „Legfőbb kívánságom, hogy a lelkek mint az örök boldogságukat ismerjenek fel Téged. Higgyenek jószágodban, s magasztalják végtelen irgalmadat...” (Napló 305). Mindkettőjük számára fontos volt, hogy az egész világ megismerje Jézus Szívét. Közös ügyük volt, hogy a világ találkozzék Jézussal, és hogy minden ember megtapasztalja az ő szeretetét.

Ezek után feltehetjük a kérdést, hogy: mi a mi szívünk kívánsága? Az irgalmasság üzenete, amelyet Fausztina nővér közvetített számunkra, valódi missziós üzenet, melyet nekünk tovább kell adnunk az egész világnak.

Szent Fausztina négy feladatot kapott Jézustól: az irgalmas Jézus-kép megfestését, az irgalmasság ünnepe és az irgalmas rózsafüzér bevezetését, végül pedig az Úr halálának órájáról való tiszteletteljes megemlékezést. „Délután három óraker könyörögj irgalmaért, főleg a bűnösök részére. (...) Ez a nagy irgalmam órája a világ számára. (...) Ebben az órában nem tagadok meg semmit a lel-

kektől, akik szenvedéseimre hivatkozva kérnek tőlem valamit” (Napló 309).

Egyre több misszionárius kell a világnak. Jelenleg kilenc magyar verbita misszionárius dolgozik a világ különböző tájain. A Gondviselésnek köszönhetően már több misszionárius érkezett hozzánk is.

Jézus Krisztus kívánsága, hogy a világ megismerje az ő irgalmas szeretetét, mely Szent Fausztina üzenetén keresztül is megmutakozik. Az ádventi és karácsonyi időben, amikor azt ünnepeljük, hogy Isten szeretetből emberré lett, imádkozhatjuk az irgalmas rózsafüzért missziókért, betegekért, éhezők, szenvedők és haldokló emberekért.

A nagyböjti és húsvéti időben a verbiták szeretettel hívnak mindenkit, hogy együtt kezdjék meg az Isteni Irgalmasság missziós novénáját. Ekkor mindenki eljuttathatja saját szándékait a missziós titkárságra, melyekért havonta kilenc szentmisét és irgalmas rózsafüzért ajánl fel a verbita missziós közösség. Erre már most szeretettel hívunk benneteket.

Éljen az irgalmas Jézus az emberek szívében...

Burbela Gergely SVD atya

Hit, hitetlenség és szabad akarat

A hit életünk során megszerezhető kegyelmi állapot, amelynek birtokában kitárul előttünk a mennyek országába vezető út. Az Istenben vetett hit révén állandó kapcsolatba kerülünk teremtőnkkel. Hitünk tápláléka az ima, míg lelkünk tápláléka Krisztus teste, a szentostya.

A szabad akarat velünk született isteni adomány, nélküle cselekedeteinket a génjeinkbe kódolt (betáplált) ösztönök irányítanák, hasonlóan az állatvilág egyedeihez, és akkor tetteinkért nem lennénk felelősek. Életünket csupán a lét- és fajfenntartási ösztönök diktálta cselekedetek közepette élnénk le. Szabad akaratunk isteni adományként énünket alkotja testünkkel és lelkünkkel egységben, születésünk perctől kezdve.

A hitetlen ember szerint a világminden-ség, benne a föld és élővilága az eltelt évmilliárdok során sorozatos fejlődéssel önmagától jött létre. Nem fogadja el, hogy az abszolút tökéletes és természeti törvények által kormányozott világ önmagától nem jöhetett létre. A semmi önmagától nem válhat valamivé. Ahhoz, hogy valamivé váljon, kell egy végtelen bölcsességgel és hatalommal rendelkező alkotó tudat, mely teremtő erővel is bír. Ezt az alkotó tudatot, teremtő erőt nevezzük Istennek. Léteének tagadása szellemi korlátoltságot feltételez, mert minden műben benne van az is, aki megalkotta, létrehozta.

Az öröklődő tulajdonságokat hordozó úgynevezett kromoszómák milliommógrammnyi súlyúak, ugyanakkor egy ezer-

kötetes könyvtár információs anyagát tartalmazták. Aki elhiszi, hogy a kromoszómák (színtestecskek) és bonyolult láncolataik önmaguktól jöttek létre, az a hihetetlenben, az abszurdumban hisz.

Isten a világmindenséget betöltő energia is, melyet a hit segítségével, lelkünkkel, mint vevőkészülékkel érzékelhetünk.

Aki a végtelen bölcsességgel és teremtő erővel bíró Istenben hisz, az a teremtett világ látható és érzékelhető valóságából meríti hitét.

Életünk során szüntelenül könyörög-nünk kell teremtőnkhez, hogy irántunk tanúsított atyai szeretetével és irgalmával árássa el lelkünket a hit kegyelmével. Ámen.

Ulbrecht Sándor, Kőszeg

Havi szentmisék a Názáret Missziósházban

Továbbra is **minden hónap utolsó vasárnapján** (decemberben 19.00 óraker, januártól pedig 18.00 óraker) a verbiták Szentatya havi missziós imaszándékára szentmisét mutatnak be. Fél órával a szentmise előtt a **bűnbánat szentségében** részesülhetünk, utána alkalom nyílik beszélgetésre.

- 2007. december 30. **JUHOS FERENC** SVD tartományfőnök
- 2008. január 27. **MAGUNG FRANSIS** SVD, Indonézia
- 2008. február 24. **OHOILEDWARIN ELLIAS** SVD, Indonézia
- 2008. március 30. **BUJARSKI TAMÁS** SVD, Lengyelország

Címünk: Názáret Missziósház, 1223 Budapest Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.

Részletes információ: BURBELA GERGELY atya

06-1/424-5668 vagy 06-30/418-9196

verbita@verbita.hu

Az Ő missziója a mi missziónk

Távol a hazától? – Miért? • Közel az emberekhez? – Hogyan?

Gyakran felmerülnek hasonló kérdések a verbita misszionáriusokban. A válasz nem könnyű, az ok viszont egyértelmű:

„**az Ő missziója a mi missziónk**”.

Missziós atyák és testvérek együtt dolgoznak, hogy minden nap szenteste legyen minden ember életében: valósággá váljon Isten szeretete a hétköznapiakban is. Ha hivatásodnak érzed, hogy a szerzetesi fogadalmak által elkötelezve **vidd a szeretetet az embereknek**, ismerd meg a missziók életét! Szívesen válaszol kérdéseidre:

ZABOS RÓBERT SVD testvér

Szent Imre Missziósház

9730 Kőszeg, Park u. 1.

Tel.: 06-94/562-205

Mobil: 06-30/626-0544

E-mail: hivatas@verbita.hu • Honlap: www.verbita.hu

MAGUNG FRANSIS SVD atya

Názáret Missziósház

1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3–5.

06-30/592-7212

Szentjeink, Arnold Janssen és Josef Freinademetz emlékére

Szent Arnold Janssen 1875-ben alapította az Isteni Ige Társaságát (verbiták), mely mára az egyik legnagyobb missziós szerzetesrenddé nőtte ki magát. Az elkövetkező években általa megszervezett két női missziósrend, a Szentlélek Szolgáloi (missziós nővérek) és az Örökimádó Missziós Nővérek közösségével együtt az Arnold-család ma már mintegy tízezer tagot számlál.

Az első verbita misszionárius, akit Arnold atyával együtt avattak szentté, Szent Josef Freinademetz 1879-ben kapta meg missziós kiküldetését Kínába. A kezdeti

nehézségeket legyőzve vált tiroli létére az egyik legnagyobb kínai szentté.

József atya 1908. január 29-én, Arnold atya pedig 1909. január 15-én, mikor a missziós mű már jó úton és biztosan lépegetett előre, visszatértek az Atyához, és azóta szentként kísérik szerzetesközösségeik életét.

Haláluk századik évfordulója alkalmából az Isteni Ige Társasága Szent Arnold Janssen és Szent Josef Freinademetz emlékévé nyilvánította a 2008. január 29-től 2009. január 15-ig tartó időszakot. A *Világposta*, a *Missziós Falnaptár*, a verbita honlap és különböző egyéb kiadványok

által közelebről megismerkedhetünk életükkel. Az emlékév egyben meghívás minden misszionárius számára, hogy lelkeségüket Krisztus missziós küldetésének fényében elmélyítsék és megújítsák.

A következő néhány írás által részesei lehetünk a különböző verbita tartományok ünnepeinek: Indiában fennállásunk 75 éves jubileumát ünnepeljük, Csádban működő togói rendtársunk a néhány éve megalakult misszió kezdeti küzdelmeit és az ezzel együttjáró örömeiket osztja meg velünk, majd a venezuelai misszió életének kibontakozását kísérhetjük figyelemmel.

Bár a világ másfelé irányít bennünket, mégis tanúi lehetünk annak, hogy Krisztus missziós egyháza a múltban gyökerezve, a jelen élető forrásából táplálkozva a jövő virágainak kibontakozását mutatja.

Robi testvér

Az Isteni Ige Társasága hetvenöt éve Indiában

Az idej esztendő jeles évforduló az indiai verbita misszionáriusok számára, mivel jelenlétük és szolgálatuk immár 75 éves múltra tekinthet vissza. 2007 az elért eredmények ünneplésének, a múlt felidézésének, a jelennel való foglalkozásnak és jövő tervezésének az éve.

Az indiai verbita misszió 1932-ben kezdte meg működését, két misszionárius – Peter Janser és Leo Kremenski – megérkezésével, akik Bombayból indultak Észak-Indiába, hogy megalapítsák az Indorei Missziót. Később további verbita misszionáriusok csatlakoztak hozzájuk. Kemény munkával és elkötelezettséggel egyengették az indiai központi tartomány létrejöttének útját, a történelmi városban, Indoréban. A tartomány 1952-ben alakult egyházmegyévé, első püspöke Francis Simon SVD volt.

Mára az Isteni Ige Társasága India 16 államában és 36 egyházmegyéjében van jelen. A rendtagok száma 814, akik közül 7 püspök, 409 pap, 40 testvér, 5 ideiglenes fogadalmas testvér, 145 seminarista és 34 novícius. További 174 indiai verbita misszionárius szolgál külföldön. Tevékenységi területük szerteágazó: papképzés, vallások közti párbeszéd, oktatás, egészségügy, kulturális élet és sajtó.

Az elmúlt 75 év során az Isteni Ige Társasága annyira jelenvalóvá lett Indiában, hogy tagjai méltán büszkék lehetnek az elért eredményekre. Nincs azonban ok az önelégültségre. Sok új feladat vár rájuk, és tudják, hogy Isten kegyelmével semmi sem lehetetlen!

www.theindiancatholic.com nyomán

Új misszió megnyitásának tervei: Venezuela

Csak két olyan ország van Latin-Amerikában, ahol még nincsenek jelen a verbita misszionáriusok. Az egyik Peru, a másik pedig Venezuela. Az általános rendi vezetőség úgy látja, hogy talán már a 2008-as Arnold és József jubileumi évben megnyílhat az első venezuelai verbita misszió a Maracaibói Egyházmegye San Isidro Labrador plébániáján. Az első misszionáriusok várhatóan Kolumbiából, Argentínából és Brazíliából érkeznek majd.

Nehézségek között, de elégedetten

Első benyomások a 2004-ben alapított csádi verbita misszióról

Elég sok szörnyű hír érkezik hozzánk Csád mindennapi helyzetéről, de részt venni a lakosság hétköznapjaiban egészen más dolog: a helybeliek általában őszinte örömmel fogadják a vendégeket. Természetesen a hétköznapok nehézségeiben is osztoznunk kell a csádiakkal. Az éghajlat szélsőségesége, az olykor elviselhetetlennek tűnő meleg nehezíti teszi az életet. A másik nagy probléma, hogy Nyugat-Afrikában itt a legmagasabb az írástudatlanság. Mindezek ellenére, két hónapos ott-tartózkodásom óta főleg a vibráló, aktív, mégis egyszerű plébániai közösségi élet bűvöl el. Szerény, de szorgalmas emberekkel találkozom mindenhol. Reggelente so-

kan benéznek a plébániára, egy-egy kedves mosollyal kísért üdvözlés erejéig, hogy „sapia”, „soku” és „banua” köszöntéssel kívánjanak jó reggelt, és megkérdezzék, hogy jól aludtunk-e az éjszaka, majd mennek a dolgukra.

Nem volt nehéz rájönnöm a titokra: ahhoz, hogy boldog misszionárius legyél Csádban, nem kell más, csak hogy közösségi ember legyél. Amikor szükséges, tudni kell adni és kapni, elfelejteni és megbocsátani, meghallgatni és óvni, nevetni és sírni. A csádi missziós kalandozás egyetlen fegyvere az imádság és a közösség erejében rejlik.

P. Jean-Baptiste Tchandama SVD (Togó)

Missziós Madonna a budatétényi imaközösségben

A verbiták minden hónap utolsó vasárnapján este hét órakor a Szentatya havi missziós imaszándékára mutatnak be a szentmisét a budatétényi Szent Arnold Janssen Lelkigyakorlatos Ház Szentlélekről elnevezett kápolnájában, melyen kívülállók is részt vehetnek, ugyanúgy az azt követő előadáson és beszélgetésen is. Október 28-án *Burbela Gergely* atya misézett. Mivel előtte való héten volt a 46. házassági évfordulónk, a budatétényi imaközösség vezetője, *Krudy Timea*, és férje, *Kiss Gábor* – nagy örömet okozva – minket tisztelt meg azzal, hogy a budatétényi missziós imaközösség távollakó tagjai közül mi vihettük elsőként otthonunkba a Missziós Madonnát, amely e szentmise alkalmával érkezett meg hosszú országjárása után a kápolnába.

Indonéz
madonna

Otthonunk nem Budatétényben van, hanem Budapest egyik északi kerületében; környékünkön nincsen missziós imaközösség. A vándor Madonna ittléte adott lehetőséget arra, hogy környezetünkkel, a MÁV-telepi Jézus Szíve egyházközség tagjaival megismertessük a verbita missziós szerzetesrendet azáltal, hogy házukba meghívtuk magyarországi tagjait, akiknek célja az imaapostolság, a lelki gyakorlatos tevékenység és a hithirdetés, vagyis a krisztusi örömmüzenetnek, az evangéliumnak hirdetése.

Az említett napon a missziós imaközösségek szerepéről is beszélgettünk. Ők imáikkal támogatják a missziós atyák és testvérek mindennapi tevékenységét, a verbita ünnepek és rendezvények alkalmával pedig igyekeznek kivenni részüket a munkából.

A gyermek Jézust karján tartó Madonnához intézett imáink meghallgatásra találtak: a mai napig több ismerősünk is eljött a missziós Madonnához imádkozni plébánosunk, *Vitai Attila* atya vezetésével. Naponta egyénileg, és két-három fős csoportban érkeznek ismerősök, rokonok, barátok, rózsafüzér társulati tagok, cursillista testvérek. Templomunk hirdető táblájára plébánosi engedéllyel hirdetést tehetünk ki.

A verbita missziós szerzetesrendet Kőszeg városában ismertük meg 2001-ben. A missziósháztól nem messze, a Királyvölgyben

már húsz éve van egy gyümölcsös, szőlős telkünk. Kezdetől fogva a Jézus Szíve-plébániatemplomba vagy a zárdatemplomba (a domonkosrendi nővérekhez) jártunk szentmisére gyermekeinkkel együtt. 2001-ben egy ottani ismerősünk ajánlotta a Park utcában lévő Szent Imre Missziósház kápolnáját, ahol nemcsak vasárnap, hanem hétköznapokon is van szentmise, és a hívek számára is nyitott. Közelebb van a telkünkhez, mint a belváros, ezért ekkortól, ha a telken tartózkodtunk, rendszeresen odajártunk. Így ismerünk meg egyre több verbitát. Vonzó volt, hogy a rend kifelé nyitott, nem zárkózik el az ismeretlenektől!

2005 tavaszától a Verbita Baráti Kör tagjai lettünk. Egy baleset miatt ritkábban tudunk lejárni Kőszegre, ezért Budapesten is kerestük a kapcsolatot a renddel. Az év vége felé elmentünk a budatétényi Názáret Missziósházba. Gergely atya fogadott bennünket, és mi kértük őt, hogy csatlakozhassunk valamelyik missziós imaközösséghez. A választási lehetőség a zugligeti vagy a budatétényi csoport volt. Mi az utóbbit választottuk, mert lakásunktól ide egyszerűbb a közlekedés, mint Zugligetbe.

A csoport vezetője, Krudy Timea nagy szeretettel fogadott férjével együtt. Tájékoztattuk a kéthetenként tartott imaórák rendjéről, és megkaptuk a missziós imafüzetet is. Ami kezdetől fogva megragadott bennünket, az a testvéri szeretet közösségben való megtapasztalása, az egymás problémái iránti őszinte érdeklődés, a másik emberre való odafigyelés volt.

Az imaórákon való részvétel segít vallásunk igazibb megélésében: az aktuális szentírási részek megbeszélése, a Szentatya imaapostolsági szándékainak havi felajánlása is ezt a célt szolgálja.

Minden imaközösségi tagnak van egy-egy pártfogoltja a verbita szerzetes testvérek vagy atyák közül, akiért naponta imádkozik.

Így igyekszünk segíteni a világban működő missziósok hitelesítő munkáját és a még tanulmányaikat végző ideiglenes fogadalmas testvérek kitartását a nem mindig könnyű évek alatt.

A hála imájával köszönjük meg az Örök Atyának a balesetet, mert ez vezetett bennünket a missziós imaközösségbe.

Az Isteni Ige szeretetében üdvözljük a verbitákat és barátait:

Csomor Miklós és neje, Emőke

Verbita Baráti Kör

A Verbita Baráti Kör missziós lelkületű közösség, amely fontosnak érzi nemcsak a hittérítés és szociális munka ügyét a távoli országokban, hanem nyitott szívvel egymásért is imádkoznak, hogy hazánk is elmélyüljön keresztény hivatásában. **HALÁSZ LAJOS** atya továbbra is **minden hónap 15-én** értük és szándékaikra ajánlja fel napi szentmiséjét.

Most is szeretettel várjuk mindazok jelentkezését, akik szívesen csatlakoznának a Verbita Baráti Körhöz. Tagdíj nincs. Kérjük a jelentkezőket, hogy adják meg nevüket, születési idejüket és születési helyüket, valamint postacímüket

ZABOS RÓBERT svd testvérnek
(Missziós Titkárság, 9730 Kőszeg, Park u. 1., Pf. 74., misszio@verbita.hu).

Ő megküldi a felvételi igazolást az ajánlott, misszióért végzendő rövid napi imádságokkal együtt. Ugyancsak küldi negyedévenként a *Világposta* című missziós újságunkat.

Világi Önkéntes Misszió

Várjuk mindazok jelentkezését, akik szívesen vállalják, hogy egyszerű körülmények között verbiták vagy missziós nővérek harmadik világbeli közösségeiben **önkéntesként** segítenek a helyi munkában. **2008 februárjában** lesz az első találkozásuk **BURBELA GERGELY** atyával azoknak a keresztény hit és élet iránt elkötelezett fiataloknak, akik egy- vagy két éves önkéntes misszióba indulnának.

Bővebb információt ad:

P. Burbela Gergely svd, Názáret Missziósház
1223 Budapest, Bajcsy-Zsilinszky u. 3–5.

tel: 06-30/418-9196 • mail: verbita@verbita.hu

A szemináriumtól a börtönig (2.)

Korán reggel zörgésre ébredek. A lépcsőház aljából orosz kiabálás visszhangzik fel az emeleti egyes zárkámig. Felugrom. Jól sejtettem, értünk jöttek. Magamra rántom a ruhámat, és már „pasliztatnak” is lefelé. Teherautó áll a fogda előtt. A plató négy sarkában egy-egy géppisztolyos, „gitáros” ruszki. Néhány utcával arrébb feltessékelnek hozzánk rúgásokkal, puskatussal három orosz katonaszökevényt. Borotvátlanok, arcuk csont és bőr, cipőjük le akar esni, gombjuk levagdalva. Egyik kezükkel tartják a nadrágjukat, hogy le ne csúszson, a másikkal pedig egymáshoz vannak bilincselve.

Béülitetik őket az autó motorház felé eső sarkába és letakarják őket ponyvával, minket pedig rájuk ültetnek. Nekünk sem volt valami jó helyünk, hát akkor még nekik. Bécsújhelynél leteszik őket, és most mi kerülünk a ponyva alá. Félnek, hogy ismerős tájon majd megszökünk. Egyre jó volt ez a „leplezés”, most megbeszélhettük az esetleg felmerülő kérdéseket, hogy egységes feleletet adjunk, ha másokat is belekevernek mint bűnrészeset. Éhesek voltunk, aznap még nem ettünk semmit. Egyikünk előkotorászt a zsebéből a száraz gyűrűkét, és megosztottuk testvériesen. Ez volt aznap reggelünk, ebédünk, vacsoránk.

De hosszúnak tűnt az az idő ott a ponyva alatt! Kanyarogtunk össze-vissza, zötyögős utakon. A még el nem zabrált órámról megállapítottuk, hogy Bécsújhelytől már több mint hat óra hosszút autóztunk. Már attól tartottunk, hogy nem is az Andrassy úton, hanem Oroszországban fogunk kikötni. Tévedtünk. Egyszer megállt az autó. „Mit visznek?” – hangzott a magyar szó. Na, otthon vagyunk! Milyen keserű, bizonytalan hazaérkezés ez! Elődughatjuk fejünket a takaró alól. Azonnal megállapítottam: Soproni Vámország. Először 14 éves koromban „disszidáltam” itt át a határon még a németek idejében, mint kocsifékező. Reméltem, hogy ezt már nem fogják számon kérni. Így kerültünk az első ávos kámpadra Sopronban. A közlegények régi rendőrök voltak, a tisztok pedig civil ruhába próbálták bújtatni a vadságukat.

Először is alapos motozáson estünk át tetőtől talpig. De ekkor még nem facsarták ki belőlem teljesen a jókedvet, és úgy vettem észre, hogy ez a motozás „tetőtől” talpig zajlott. Sőt ezt még meg is mondtam nekik! Habár az utolsó tíz napban nem is tudtunk rendesen mosakodni, azért még háziállataink nincsenek. Erre nyomban megígérték, hogy elveszik a kedvem. Ennek köszönhetően, hogy én lettem a véres áldozat. De előtte még motozás címen darabokra tépték a ruhánkat, a nadrágtartót. Sőt az egyik

már a cipősarkot akarta lefejtetni, de társa lebeszélte. Majd leültettek bennünket egy szobában külön-külön asztalhoz, hogy írjuk le életrajzunkat.

Eközben az elmozdított tárgyak kutatásánál feltűnt nekik, hogy minek kellett nekünk annyi kalap, fogkefe, fogpor. Talán valami titkos vegyi anyag – állapítja meg bölcsen az egyik – el kell vinni laboratóriumba bevizsgálásra. Nahát, és mennyi borotvakészülék! Nem ezüst ez? – tamaskodik valamelyik. Volt köztük egy – a legfináltabb –, aki kiugrott kispapnak adta ki magát, hogy közelebb férközzön hozzánk, és ez talált rá a bibére: „Ti gazemberek! Ti többen voltatok!” Így az útitársainkon csak annyit tudtunk segíteni, hogy néhány politikailag veszélyeztetettebb nevet elhallgattunk.

Böngésznek az életrajzunk lapjain. Közben felkérnek, hogy gyújtsunk tüzet. (Februári hideg volt, így természetes, hogy ők is fáztak.) Vállalkoztam a tűzrakásra, de nem akart mindjárt meleg lenni, ezért kaptam az első pofont. Utána következett egyenként a kihallgatás. Egy ellenszenves koma vezette. Nagyon el volt telve dühvel a papság ellen, mert mikor foglalkozásomhoz ért, akkor kezdett igazán begurulni. Egyik ütése éppen beszéd közben talált, és beleharaptam az arcomba alaposan. A zsebkendőm csupa vére lett. Két másik is kérdések és pofonok pergőtüze alá vett. Eleinte még tántorogtam tőlük, de később, amikor a vizsgálati fogság ideje alatt mindennapi kenyérem lett, tudtam már, mi az a pofon-állás: kiterpesztett lábakkal állni és a pofon irányába dőlni, amikor már közel a lesújtó kéz. Rájöttem arra is, hogy jobban kell ordítani, mint ahogy fáj, mert az tetszik nekik. Arra pedig dühöseks, aki meg se szisszen.

Össze-vissza pásztáztak kérdéseikkel, ahol éppen valami gyanúsat sejtettek. Talán éppen az volt a céljuk, hogy megzavarjanak bennünket. Mindig ezzel álltak elő: Nincs mese, nincs dal: a többiek már bevallottak mindent. A nagy szombathelyi szűrésre a másik előkészítő cselekedet a koplaltatás volt. Az első két nap nem kaptunk semmit sem enni, csak inni. Ugyanakkor nehéz szekrényeket hurcoltattak velünk még éjjel után háromkor is. Másnap szemet hordtunk kannákban, de már olyan kimerültek voltunk, hogy minden öt méterre le kellett tennünk a kannákat. Végre másodnap este kaptunk egy darab kenyeret, de már annyira elfogyott minden nyálunk, hogy amikor lenyeltük a falatot, sértette a torkunkat. Utána ismét kihallgatás következett, most már jegyzőkönyvet vettek fel az egész eseményesorozatról. Majd eltertek bennünket „szárazra” a városháza pincéjébe. Addig kellett várni, amíg összejött egy vagonnyi szállítmány rab. Csak négy napra volt szükség, és megtelt a lista. Itt tapasztalhattuk meg a közös rabcellák minden mocskát és szennyét.

Egy megnyerő modorú rendőrtiszttel is találkoztunk Sopronban. Mikor elmeséltük történetünket, őtőle kaptuk hivatalos részről az egyetlen méltányos ítéletet: „A hivatás áldozatai” – volt a határozott és egyszerű válasza.

G. Á. M.

A misszió nem áldozat, hanem kiváltság

(Szent Josef Freinademetz svd)

NAGYBŐJTI MISSZIÓS LEKGYAKORLAT

2008 Szent Arnold Janssen rendalapító és Josef Freinademetz első verbita misszionárius jubileumi éve. A nagybőjt csendjében a kőszegi Szent Imre Misszióházban lehetőségünk nyílik arra, hogy e két szent lelkiségében saját életutunk apró lépeteire figyeljünk a 2008-as missziós lelkigyakorlat alatt: van-e konkrét és jó döntés? **Miért kell döntenem? Mit választhatok?** Sokszor annyi erőfeszítünk abba, hogy ne hétköznapiak legyünk, hogy észre sem vesszük, hogy ezt ugyanúgy tesszük, mint mindenki más. **Mégis, mitől vagyok kiváltságos?**

Helyszín: Szent Imre Misszióház, Kőszeg, Park u. 1.

Időpont: 2008. február 22–24.

Jelentkezési határidő: 2008. február 15.

15 és 35 év közötti férfiakat várunk!

További információkat szívesen adnak:

ZABOS ROBI svd testvér
Szent Imre Misszióház
9730 Kőszeg, Park u. 1.
tel.: 06-94/562-205
mobil: 06-30/626-0544

MAGUNG FRANIS svd atya
Názáret Misszióház
1223 Budapest, Bajcsy-Zs. u. 3–5.

06-30/592-7212

E-mail: misszio@verbita.hu • web: www.verbita.hu

Új verbita e-mail címek

Nemrég új szerverre költözött a www.verbita.hu honlap. Ezzel együtt lehetőség nyílt arra is, hogy egységes és mindenki számára könnyen megjegyezhető e-mail címek szülessenek.

Názáret Misszióház – P. Ghie Marcell svd rektor: nazaret@verbita.hu

Szent Arnold Lelkigyakorlatos Ház
– Szabó Alex svd testvér: szentarnold@verbita.hu

Szent Imre Misszióház
– Máté Éva ügyvezető: szentimre@verbita.hu

Budapesti Missziós Titkárság
– Burbela Gergely svd atya: verbita@verbita.hu

Kőszegi Missziós Titkárság
Zabos Róbert svd testvér: misszio@verbita.hu

Hivatásgondozás: hivatas@verbita.hu

Médiával kapcsolatos ügyek

– Peidl Péter sajtóreferens: media@verbita.hu

Siker és egyház

Ázsiai gondolatok – nem csak ázsiaiaknak

Nálunk, Ázsiában az utóbbi időben egyre több szó esik a sikeréről, hiszen igazi sikertörténet az, ami itt és most zajlik. Gondoljunk csak a Kínai Népköztársaság vagy Vietnam példátlan gazdasági fejlődésére! Sokan hisznek abban, hogy Európa hanyatlík, Amerika pedig kilátástalan kalandokba bocsátkozik, vagyis a XXI. század Ázsia százada lesz, és az ázsiai országoknak fel kell készülniük a vezető szerepre.

Ezek a gondolatok foglalkoztattak, amikor megjelent a postafiókomban egy amerikai ismerős levele. „Itt, Észak-Amerikában szinte minden katolikus nemzetnek van saját temploma, de igazán vezető szerepet szinte csak az írek képesek megvalósítani, ami az egyházi iskolák és egyéb létesítmények felépítését és üzemeltetését illeti. A sikeresnek tűnő egyházak nagyon nagy hangsúlyt fektet-

nek arra, hogy a tagjaik az életben is sikeresek legyenek, amihez minden támogatást meg is adnak. Persze ennek a támogatásnak a fejében el is várják, hogy az egyháztagnak is megfelelő anyagi hozzájárulással segítse az egyház működését. A mormonok és hasonló közösségek gazdasági és politikai térnyerése olyan jelenség, amit a katolikus egyháznak is közelebről kellene tanulmányoznia. Meg kellene tennie a szükséges lépéseket, ha nem akarja elveszíteni a még meglévő vezető szerepét a világ egyházai között...”

A Fülöp-szigeteken az egyház nemcsak „liturgiára szakosodott vállalat”, hanem az emberi élet egészéhez is hozzá akar szólni. Különösen a szegény helyeken természetes, hogy a plébánia építi a csatornát, szerzi be a gyógyszereket. Több helyen munkaerő-közvetítéssel is foglalkozik. A cebui verbiták jelen vannak a szemételepen élő emberek között és megpróbálják a létminimumot biztosítani számukra. Ide az egyház által hívott német orvosok járnak csak, mert a helyi orvosokat elriasztja a páciensek teljes pénztelensége. Gyógyszereket adományból kapnak, ismét az egy-

ház révén. A katolikus közösség segítségével építkeznek...

Az itteni egyházszemlélet hozzácsokolt ahhoz, hogy az egyháznak mindenhez köze van. Igaz, másként beszélünk sikerről akkor, ha szegények elemi szükségleteinek kielégítéséről van szó. Az elitre a katolikus iskolarendszer gondol.

De sokan félnék a sikertől, mondván, hogy ha az emberek gazdagabbak, sikeresebbek lesznek, elveszítik a hitüket és az egyházhoz való kötődésüket. Tények igazolják ezt.

Valóban nem vonzó a nincstelenség egyháza. De a gazdagok egyháza sem. Meg kellene valósítani azt, amit a katolikus szociológia már régóta tanít: a siker párosuljon felelősségtudattal.

Hiszen vezető (és így gazdag) réteg nélkül nincs társadalom, szegények pedig mindig lesznek közöttünk...

Várjuk hozzászólásaitokat!

Lányi Béla SVD, a távol-keleti Cebu szigetéről

*A legszebbek és a legjobbabbak.
A University of San Carlos verbita egyetem ünnepélyén
Cyrus Mercado verbita atya, a lelmők díjakat adott át az egyetem idei szépségkirálynőjének és a legjobb sportolóknak*

Újra és újra megszületik

Karácsony van. Jézus születését ünnepeljük, mely általában kedves emberi érzésekkel tölti el lelkünket. A karácsony olyan ünnep, amely megismételhetetlen, évről évre más és más üzenettel érkezik. Ünnep, mert a Jézus születésének örvendező ember lelkében a vágy és az akarat megtisztul, hogy a szeretet cselekedeteivel tegye otthonosabbá életét. Ünnep, mert minden emberi lélekben fellobbant egy drága fényt, az emberi élet és a szeretet fényét.

A XXI. században, amikor mindenki élete értelmét keresi, Jézus Krisztus újra és újra megszületik a szívünkben azzal az üzenettel, hogy ő életünk értelme. Isten emberré lett és köztünk lakozik. Ezzel az eseménnyel Isten országa a földre szállt. Mindezt azért tette, hogy egészen kézzelfogható módon megmutassa nekünk szeretetét itt a földön. A legjobb ajándék,

amit Isten adott az emberiségnek, az őnmaga volt, vagyis Jézus. Őbenne tapasztalhatja meg az ember először Istent közvetlen módon. Számomra a karácsony az Isten és ember közötti lehető legjobb találkozás, amelyben az ember titokzatos módon része lesz az üdvösségnek, és felfedezheti életének legmélyebb értelmét.

E szent napon ajándékot adunk a szüleinkek, gyermekeinknek, rokonainknak, barátainknak. A legszebb meglepetés, mellyel megajándékozhatunk másokat ezen az áldott ünnepen, az maga Krisztus lenne. Mert a világnak Krisztus kell, hiszen a mostani világ igencsak rászorul a szeretetre, a békére és a boldogságra, amit csak Krisztus adhat. Ha a karácsony emberei akarunk lenni, próbáljuk meg Jézus Krisztust ajándékozni embertársainknak.

Lurdu SVD

Naponta hét szentmise szereteteinkért

A Szentháromságról nevezett Örökös Miseszövetség lehetőséget nyújt arra, hogy Krisztust megajándékozzuk, és Krisztusnak ajándékozzuk élő és elhunyt rokonainkat, barátainkat, akik fontosak nekünk. A verbita atyák naponta hét szentmisében helyezik a templom oltárára a miseszövetség tagjait. A jelentkezéseket továbbra is várja

ZABOS RÓBERT SVD testvér:

Missziós Titkárság
9730 Kőszeg, Park u. 1. Pf. 74.

tel.: 94/562-205

(munkanapokon de. 9. és 11. óra között)

új e-mail: misszio@verbita.hu

bankszámlaszám:

11600006-00000000-12713314

A Miseszövetség egyszeri **7.000,- Ft-os** hozzájárulásával a szegény országok missziós munkáját segítjük.

Kérésre csekket és tájékoztatót küldünk!

